

DE REMMENDE EN MOTIVERENDE FACTOREN VAN DIACONIE

Situering

U bent zich meer bewust van wat remmende en motiverende factoren zijn in het diaconale handelen van uzelf en van anderen, wanneer u met dit materiaal aan de slag gaat. Door voor uzelf en met anderen stil te staan bij deze factoren, zult u zich steviger voelen in het diaconale werk.

Opzet

1. Eigen motieven
2. Gesprek in kleine groepen
3. Plenair gesprek
4. Over weerstanden
5. Gesprek in kleine groepen
6. Plenair gesprek

1. Eigen motieven en remmingen

De deelnemers bespreken aan de hand van de bijlage met motivaties en remmingen in kleine groepjes, wat hen aanspreekt of remt.

Zij krijgen ieder zes groene en rode stickertjes mee waarmee zij op een groot vel drie motivaties en remmingen kunnen aangeven. Wat hen het meest beweegt of remt krijgt drie stickers, de volgende twee, de minste een.

Er bestaat de mogelijkheid om eigen motivaties en remmingen aan te geven.

2. Gesprek in kleine groepen

Besprek welke motivaties u aanspreken.

3. Plenair gesprek

Plak op een groot vel de stickers. Hierna volgt een groepsgesprek.

4. Over weerstanden: Wat remt mij?

Aan de hand van een werkblad met 10 concrete remmingen bespreken zij in kleine groepjes welke remmingen hen aanspreekt.

5. Plenaire bijeenkomst

Na het gesprek in kleine groepjes, krijgen de mensen gelegenheid om het grote vel met stickers te beplakken. Hierna volgt een groepsgesprek

De drie gouden regels:

1. Wees helder en eerlijk naar jezelf en anderen wat je motiveert en remt;
2. Wees open naar anderen;
3. Oordeel en veroordeel niet.

BIJLAGEN

MOTIVATIES

1. Ik heb medelijden met mensen in nood.
2. Dat ben je aan je christen-zijn verplicht: "Wat gij aan de minsten van de mijnen hebt gedaan..." "
3. Mijn vader heeft dit werk 20 jaar gedaan. Het was min of meer vanzelfsprekend dat ik hem opvolgde.
4. Ik voel het als een verantwoordelijkheid tegenover mensen die slachtoffer zijn van onze samenleving.
5. Op deze manier geef ik gehoor aan de opdracht van de kerk resp. van de parochie om dienstbaar te zijn aan de samenleving.
6. In dit werk ervaar ik hoe effectief kleine stappen soms kunnen zijn in het werken aan verandering van situaties.
7. Voor mij is dit een manier om geloven en leven met elkaar te verbinden.
8. Al dat gepraat is niets voor mij. Hier kan ik iets doen.
9. Het caritaswerk doorbreekt mijn eigen leefwereld en biedt mij de mogelijkheid om solidair te zijn.
10. Met mijn financiële deskundigheid wil ik een bijdrage leveren aan een goed beheer van de geldmiddelen, zodat de PCI haar werk kan (blijven) doen.
11.

REMMINGEN

1. Ik ben ontmoedigd omdat zo weinig mensen meedoen.
2. Ik ben bang voor het onbekende: je weet niet waar je aan begint en waar je uitkomt.
3. De problemen zijn zo groot dat ik me machteloos voel.
4. De parochie heeft geen aandacht voor caritas/diaconie.
5. Ik wil hulp bieden, geen actie voeren.
6. Mijn omgeving (thuis/familie/kennissen) werkt me tegen.
7. Mijn eigen PCI is zo traag, zo besluiteloos.
8. Je ziet zo weinig effect. Het is een druppel op een gloeiende plaat.
9. De problemen hebben allemaal een politieke kant.
10. De officiële regels voor het bestuur van een caritasinstelling staan me tegen.
11.